

1. Kam letí mraky, kam spěchají ptáci,
to ví jenom vítr, co pírká jim ztrácí,
a básníci po ránu nesmělí,
v podkrovích hnízda a v kalužích žáby,
i dívky, co čápy a vránu k nám vábí,
po jedné krátké noci dospějí.

R: Je jaro, je jaro a kvetou podběly,
všechny pěkně vzalo a honem někam odjeli,
odložím svoje starosti k ledu,
ať škarohlíd má svou škaredou středu,
já světím svoje modrý pondělí.

2. Kdejakej moula je vážnej jak v lednu,
sám sebe si váží a supluje vědmu
a o životě vlastně houby ví,
pořád by žvanil a bůhvíco řešil,
když padlej jseš na hlavu, klidně si zešil,
totiž, milej zlatej, já vím svý.

R: